

[J. Chr. Jensen.]

kan der let ved Sandindpumpning skaffes Arealer —, kan tilvejebringe Erstatning for Badelivet ved Øresund, selv om jeg naturligvis helst saa, at man ogsaa rensede Øresund. For den store københavnske Befolknings Sundheds Skyld siger jeg: Her er en Opgave, som kræves løst, og jeg beder den højtærede Indenrigsminister tage disse Ting under Overvejelse.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen har Ordet for en kort Bemærkning.

Boeck-Hansen: Det kan kun glæde mig, at det ærede Medlem Hr. J. Chr. Jensen har givet mig fuld Tilslutning til, hvad jeg i Gaar sagde om at faa rensat Vandet, ikke mindst Spildevandet fra København. Det ærede Medlem har imidlertid misforstaaet mig paa et enkelt Punkt, naar han vil protestere imod min Udtalelse om, at Havet i nogen Grad kunde hjælpe de Byer, der laa ved det. Jeg har udtrykkeligt sagt, at jeg hermed kun tænkte paa de mindre Byer, for allerede naar der er Tale om noget større Byer, som ligger ved smalle Farvande, bliver det meget hurtigt galt. Og der er dog vist ingen, der kan være i Tvivl om, at København er en god, stor By, det anser vi den jo i hvert Fald herhjemme for at være, og det er derfor ganske klart, at det i høj Grad gælder om at faa rensat Spildevandet fra København. Jeg tror, det er økonomisk overkommeligt at gøre det, saaledes at Øresund paa ny bliver det rene, dejlige Badevand, som det har været tidligere.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. J. Chr. Jensen har Ordet for en kort Bemærkning.

J. Chr. Jensen: Jeg kan ikke gaa med til, at selv Smaabyer faar Lov til at hælde Spildevand i Havet eller Aaer og Vandløb. Man skal huske paa, at alt begynder i det smaa, og hvem kan se, hvor stor en By, som har faaet Lov til at hælde Spildevand i Havet, er om 50 Aar. Er man først begyndt, er det ikke nemt at faa dem til at holde op. Nej, vi maa forhindre det fra Begyndelsen.

Valdemar Sørensen: Det hændte for en Tid siden og vakte ikke saa ringe Opsigt, at en københavnsk Kommuneskolelærer efter mange Aars god Tjeneste og med sine overordnedes Indrømmelse af hans faglige

Kvalifikationer alligevel blev afskediget som uegnet til sin Gerning, fordi hans Opfattelse af, hvordan og i hvilket Omfang Undervisningen i Børneskolen skulde beskæftige sig med de seksuelle Kendsgerninger, ikke faldt sammen med hans overordnedes. Jeg skal ikke ulejlige det høje Ting med mine Anskuelser om, i hvilken Udstrækning og paa hvilken Maade Skolen skal lade Børnene faa Kendskab til, hvordan de to Køn opfylder Ordene i første Mose Bog, 1ste Kapitel, 28de Vers; og hvad der kom offentligt frem under Sagens Gang, viste desuden, at i det mindste een af Drengene vidste nogenlunde lige saa god Besked som Læreren; det er vel ofte Tilfældet, saa Spørgsmaalet om det formaalstjenlige i denne Undervisning er næppe saa indviklet, som de voksne vil gøre det til.

Hvad der har ført mig til at omtale denne beklagelige Tildragelse, er alene den ejendommelige Maade, Afskedigelsen gik for sig paa. Nu kan der fornuftigvis ikke være Tvivl om, at en Tjenestemand i Stat som i Kommune til enhver Tid maa kunne afskediges, naar han er uegnet til sit Hverv. Men inden for selve Etaten bør han dog vist ikke være helt ubeskyttet over for den Mulighed, at de besluttende Myndigheder, i dette Tilfælde Skoledirektøren og Skoledirektionen, af menneskelig Skrøbelighed eller andre Aarsager træffer en Beslutning, der savner rimeligt Grundlag. Man oplevede imidlertid det ejendommelige, at Retsbehandlingen, Aktorat som Defensorat, hovedsagelig fandt Sted i den annoncebelemrede Presse, til hvis samfundsmæssige Opfattelse alle de foresatte i dette Hjørne af den kommunale Administration, da de efterhaanden tog Ordet, lige fra Skoledirektionens Formand og nedefter, altsaa maa have meget mere Tillid end Finansborgmesteren; men inden for Forvaltningens egne Rammer kunde den afskedigede ikke komme til Orde, og da Skoledirektøren skulde have Afskedigelsen konfirmeret af Direktionen, traadte oven i Købet en Bestemmelse i Kraft, som paabød Lærernes særlige Repræsentant i Skoledirektionen at forlade Mødet, medens det gik for sig. I en Tid, da vi har udstyret Retsmaskineriet med al mulig Offentlighed og medborgerlig Kontrol, blot det skal afgøres, om Færdselsreglerne respekteres, forekommer det mig ugørligt for Tjenestemændenes Vedkommende at opretholde en Tilstand, som tillader kommunale Myndigheder at fradømme en Mand Levebrød og social Position uden at give ham Adgang til personligt eller kollegialt Forsvar dér, hvor Afgørelsen